

ნანა აფაქიძე

მარტოობის სიცილი

თბილისი 2024 წელი

რაც უფრო იზრდება, მით უფრო ბუნდოვანი ხდება „მინდას“ ცნება და შესაძლებლობების კოლექცია სიტყვებს კარგავს.

პროლოგი

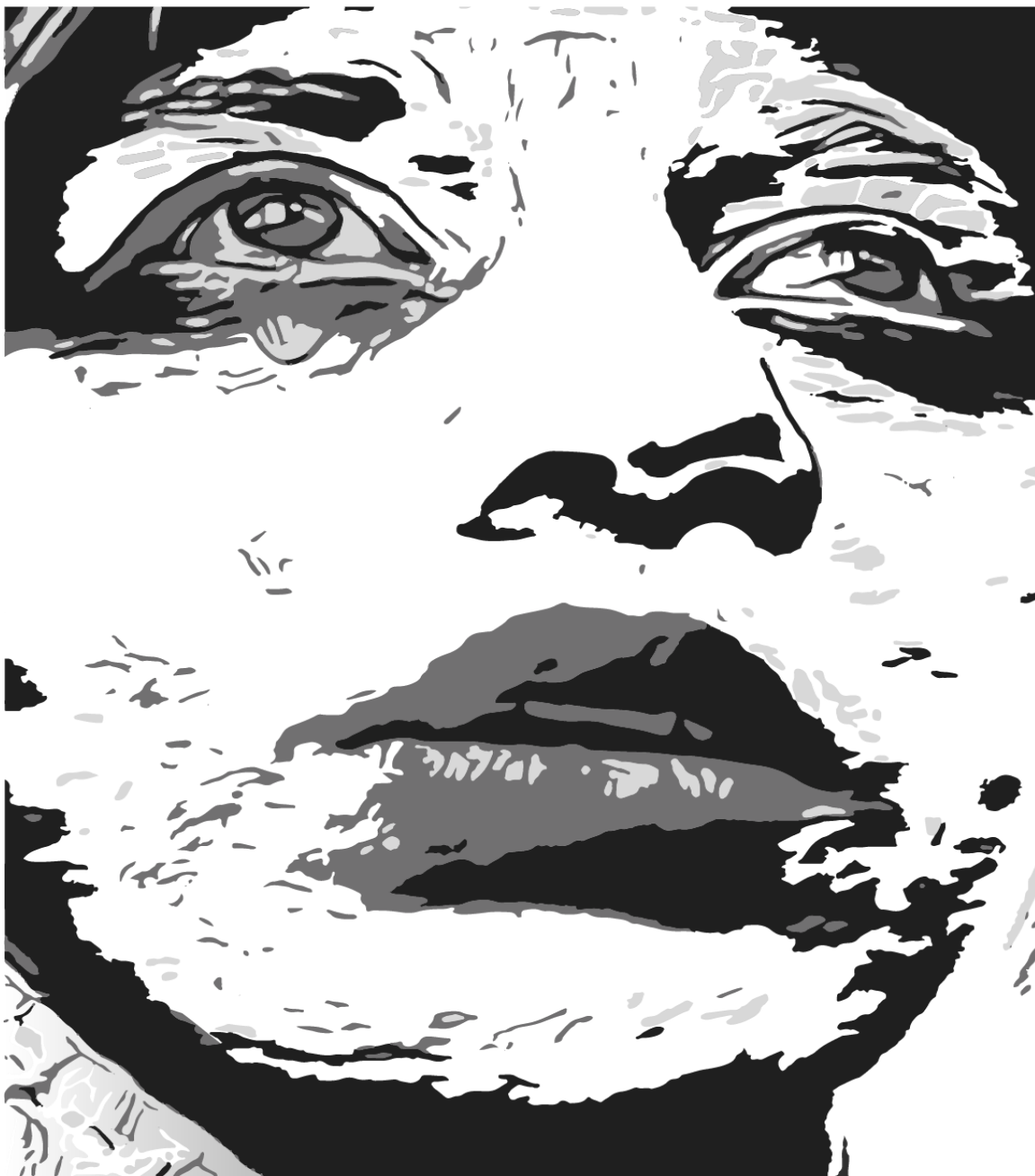
დაბადებიდანვე... არა ვიტყუები. სიმართლე ის არის, რომ სუბიექტურად თუ ობიექტურად არ ვიცი როგორ ადვილად მიმდინარეობს სამყაროს, როდესაც დამოუკიდებლად სუნთქვა დავიწყე, არ ვიცი რას ვგრძნობდი ან რას შევიგრძნობდი... უბრალოდ ვიცი, რომ თავისუფალი ვიყავი.

როდესაც პასუხისმგებლობების სიამ თანდათან დაიწყო თავისუფლების რეკონსტრუქცია, სწორედაც მაშინ დაილანდა მარტოსულობის განცდა, რომელიც თანდათანობით მკაფიო ხდებოდა.

როცა იაზრებ, რომ გარშემო უამრავი ადამიანი გყავს, ვისაც უყვარხარ, ზრუნავენ შენზე და პასუხისმგებლობების წინაშე მარტო არ გტოვებენ, შენ კი პასუხობ სურვილით, რომ უსიტყვოდ გაგიგონ _ ამით შენს შიგნით ზრდი მხამიან მცენარეს, რომელსაც ეკლების ნაცვლად ენა და პირი აქვს, რომელიც გიმეორებს თუ როგორი უმაღური ხარ.

მარტოობა მარტოსულობაზე უარესი ყოფილა...

პირველი ისტორია

I თავი

დილით შუის სხივების ჩახუტება შუვიგრძენი თუ არა გამომედვიძა. ბალიში ნახევრად მარილიანი წყლით იყო სველი. რომელიც ჩემმა რუტინულმა სიზმარმა გამოიწვია...

_დილა მშვიდობისა! _ ოთახში შემოვიდა ნატიფი გარეგნობის შავგვრემანი ექთანის ქალი, რომელსაც თბილი ღიმილი დასთამაშებდა სახეზე.

_დილა მშვიდობისა! _ ღიმილით მივესალმე მეც. უცებ ღიმილმა დამტოვა, როდესაც ექთანმა საწოლის წინ მდგარი ეტლი გამოაგორა.

_ხომ იცი, რომ ეს დროებითია. ეს ყოველთვის უნდა გახსოვდეს, რათა მისი დროებითობის ვადა უფრო შემცირდეს.

საპასუხოდ ღიმილით დავუქნიე თავი, რადგან სიტყვებს ყელში გაჭედული სევდის ბურთი ცრემლებად არ ექციათ.

ექთანმა სევდის გასაფანტად მშვიდი და გულწრფელი თვალებით, ასევე ღიმილით, შემომხედა. _ ვარჯიშის დროა!

მიყვარს მზის სხივი, რომელიც ოთახში შემოიპარება, რათა ადამიანის სულს ჩაწვდეს და მისი გული ნათელი იმედებით გაათბოს. მიყვარს მზის ამოსვლა და ჩასვლა, შუადღის მზე კი ჩემთვის ზედმეტად ნათელი და ცხელია.

ზოგჯერ დაძინების მეშინია! როგორც კი თვალებს ვხუჭავ სიბნელეში სიკვდილს ვხედავ. ის შეიძლება თეთრი იყოს ან იმაზე მუქი ვიდრე სიბნელე.

ვარჯიშის მერე, როგორც მჩვევია, შენობის სახურავზე 'ავედი', სადაც მარტუსულობას და უკვე მარტოობას ვესაუბრები.

ნეტა მზის ჩასვლა ასეთი სასიამოვნო და სევდიანი რატოა? ...ყოველთვის ასეა. თითქოს სიბნელე სინათლეში იჭრება და უამრავ ლამაზ ფერად გარდაქმნის. ნუთუ ჩემ თვალებშიცაა ამდენი ლამაზი ფერი?!

???_ კეთილი, ჭკვიანი და ლამაზი...

???_ სული სხეულშია, მაგრამ ისე იმალება ზოგჯერ სხეულიც ვერ ამჩნევს.

???_ შენი თვალები ცარიელია!

???_შეამჩნიე შენი სული!...დაგეხმარები!

ჩემს თავში არსებულმა ხმამ გამომალვია. მზეც ჩავიდა და უკვე ციოდა...ციოდა?! და რომელი უფრო ცივია...

დენა _ვბუნდებით! არ გიხარია?

ქჟინი _რა სულელი ხარ.საერთოდ არ მაინტერესებს.

დენა_მე კი ბედნიერი ვარ! მომენატრა ადგილი სადაც ყველა ერთად ვიყავით და არავინ არ გვაკლდა! ალბათ დედასაც უხარია, არა?

ქჟინი_მკვდრები ცოცხლებს არ ესაუბრებიან...მაგრამ შემძლია ეს მოვაგვარო, თუმცა მერე ჩვენ ვერ დაგველაპარაკები.

დენა_...ტტტ შენ სხვანაირად არ შეგიძლია ხო?! სულ ასე იქცევი.

ქჟინი_მაშინ ნუ ეძებ იმას რასაც ვერ იპოვი.

მამა_მზად ხართ?

...

მზიანი ამინდი იყო...

ასე მგონია მზე თავისი სხივებით ყველა ადამიანს გულწრფელს ხდის და მეც გულწრფელად მიყვარს...მაგრამ ქჟინს არ უყვარს ასეთი ამინდი. მისთვის ასეთი მზე თავხედურად კაშკაშა და ზედმეტად თბილი. ყოველთვის როცა ჩრდილს ხედავს ნიშნის მოგებით გვიმეორებს, რომ სიბნელეც გულწრფელობის ნაწილია და სინათლე ვერ ამარცხებს მას.

...მხოლოდ ის მახსოვს რომ ქჟინმა მანქანის კარები გააღო და გადმომაგდო... შემდეგ კი მანქანამ იმდენი იტრიალა სანამ დედამიწაზე ჩამოსულ მცირე ზომის მზეს არ დაემსგავსა!

მზიანი ამინდი იყო...მაგრამ ქჟინს არ უყვარს ასეთი ამინდი...ნეტა მას თუ წაიყვანს მზე?!

...

ექიმი_ძლიერი ტრამვაა! ვენტრომედიალური პრეფრონტალური ქერქია¹ დაზიანებული. ამ ოპერაციის ჩატარება მხოლოდ შენ შეგიძლია.

ნიკამარუ_მართლაც რთული ოპერაციაა, მაგრამ ძალისხმევას არ დავიშურებ!

---

¹ვენტრომედიალური პრეფრონტალური ქერქი (vmPFC) – ტვინში პრეფრონტალური ქერქის ნაწილი; მდებარეობს შუბლის წილში ცერებრალური ნახევარსფეროების ბოლოში; განსაზღვრავს ინფორმაციას ემოციური სენსორული და სოციალური ნიშნებიდან, გრძელვადიანი მეხსიერებიდან და "მე"-ს წარმოდგენებიდან. ის არეგულირებს ამიგდალას მოქმედებას

ამიგდალა – მნიშვნელოვან როლს თამაშობს ემოციების ფორმირებაში, ასევე აკონტროლებს ემოციური მეხსიერებას (ემოციებთან დაკავშირებული მოვლენების დამახსოვრებას). მისი ფუნქციონირების მომლა იწვევს ადამიანებში სხვადასხვა ტიპის ემოციურ აშლილობებს.

ამბობენ თვალები სულის სარკეაო, მაგრამ მას ლამაზი თვალები
ჰქონდა...ლამაზი და ცარიელი.

II თავი

ეს არე ისევ შავი არეა,
ვატყობ იმედი დღეს აღარ მოვა.
მსურს, იყოს ქარი და სიწყნარეა,
მსურს, იყოს დილა და საღამოა.
ახლა არ ვიცი, როგორ ჯობია ¹

...

სული არ ჰქონდა თუ, მის სულში წვიმდა?!

არ ვიცი ტერენტი რას იტყოდა, მაგრამ იმედი მაქვს ქუჩის ბნელი ბინა² სინათლედ
იქცა.

...

ექთანი_ექიმო ნიკამურა თქვენმა პაციენტმა, ქალბატონმა დენამ, გონება დაკარგა!

...

ნიკამარუ_ნუთუ ვერც სიბნელე შეამჩნიე და ვერც სიცივე იგრძენი_ექიმმა, ჩემს შემდეგ,ექთანს მიაპყრო მზერა, რომელსაც ღიმილის ნაცვლად ახლა შიში დასთამაშებდა სახეზე._მეტი ყურადღება გმართებთ!
ექთანმა ტუჩების ცახცახით მიუგო_დიახ, შემდეგში აღარ...
დენა_ღმერთო ჩემო ის რა შუაშია?! მე ვარ პასუხისმგებელი ჩემს თავზე და მე მოვიქეცი უყურადღებოდ.
ნიკამარუ_მართალია! თუ შეიძლება შემდეგში უფრო პასუხისმგებლობით მოიქეცი და თავს გაუფრთხილდი._შემდეგ გამიღიმა და გავიდა.

ექთანი_ის სიმპატიურია და მზრუნველი...ყველა პაციენტს უფრთხილდება, მაგრამ შენ განსაკუთრებით_ექთანი ჩვენსკენ მოიწია, გვერდულად, და თავი დახარა ჩემი მიმართულებით.
მას როცა შევხედე შევამჩნიე, რომ ღიმილს ისევ გაეთხო მისი სახე.
დენა_რა თქმაუნდა მომიფრთხილდება. ისეთი ოპერაცია ჩაატარა ბევრი ვერ...არა მარტო მას შეეძლო ჩაეტარებინა! თან ისე მიყურებს ვგრძნობ, როგორ ამაყობს და ეს მახარებს!

ექთანი_ახლავე დავუძახებ შემოვიდეს.

დენა_ნუ დამცინი. თან ადამიანი არსებობს, რომელიც ვფიქრობ, რომ მიყვარს.

ექთანი_ფიქრობ?! **სიყვარულს გრძნობენ არ ფიქრობენ.**

...

---

1 _ ტერენტი გრანელის ლექსი

2 _ ტერენი გრანელის ლექსი

აღბათ ყველაფერი მაშინ დაიწყო...არა უფრო ადრე, უბრალოდ ბედნიერებაში გამოკეტილი ვიყავი და მხოლოდ მაშინ შევამჩნიე.

მე და ქუინი 14 წლისები ვიქნებოდით, ჩვენი ასაკის მეზობელი ბიჭი გვყავდა, რომელიც ხშირად მოდიოდა ჩვენთან...ჩვენთან ისე ერთობოდა და იცინოდა...რომ ცოდნოდა ამ ბედნიერების საფასური, ასეთი ტრაგიკული იქნებოდა, ნეტა თუ გაიღიმებდა?!

მას მამა არ ჰყავდა, მიატოვა. რომ ვუყურებდი ჩემი თავი მეზიზღებოდა, რადგან მახარებდა მამაჩემის არსებობა. დედამისისთვის ის ღვთის საჩუქარი იყო და შესაფერისი სახელიც ჰქონდა _ღვთისაყვარი. ეტყობოდა დედა მისგამო აგრძელებდა ცხოვრებას.

...როგორ მოხდა ეს, არადა ფრთხილი იყო. ძალიან მიყვარდა ღვთისაყვარი მასაც ვუყვარდი, ზოგჯერ ისე ვერთობოდით ერთად ქუინი სულ გვავიწყებოდა.

...როგორ აღმოჩნდა სახურავზე? ქუინმა თქვა, რომ ღვთისაყვარმა ჩემი კატა დაინახა, რომელიც სახურავზე გაქედლიყო, მაგრამ კატა იმ დღეს ჩემს ოთახში დამხვდა...მან ჩემი კატა გადაარჩინა...მაგრამ თვითონ...

იმ დღის მერე ღვთისაყვარის დედა ყოველდღე მოდიოდა და ჩვენ სახლს წყენით, ზიზღით და სევდით სავსე თვალებით უყურებდა...ყველაზე უფრო მისი უიმედო გამოხედვა მანცვიფრებდა! ქუინი კი უბრალოდ ინტერესით აკვირდებოდა მის თვალებს...

იმ დღის მერე დედაც ცუდად იყო. მთელი ღამე არ ეძინა. კომპარები არ აძინებდა მთელი ღამე ღვთისაყვარისა და ქუინის სახელებს იძახდა.

ამ ტრაგედიამ აღბათ ის შემთხვევა გაახსენა, როცა მე და ქუინი ჯერ კიდევ პატარები ვიყავით, აღბათ 6 წლის. არ მახსოვს სახურავზე, როგორ აღმოვჩნდით, მაგრამ მახსოვს, რომ მან ხელი მხოლოდ მე გამომიწოდა...ქუინი კი მამამ დაიჭირა. ახლაც სწორედ ისეთი თვალები ჰქონდა დედას, როგორც მაშინ _შიშის, **სიყვარულის შიშის!**

დედას მდგომარეობა უარესდებოდა და თან ღვთისაყვარის დედის დანახვა შინაგანად კლავდა, ის ამბობდა, რომ მას ჩვენ სული მოვუკალით ქუინი კი ამაზე ირონიულად იღიმოდა.

ამ ყველაფრის გამო გადავწყვიტეთ ჩვენი მშობლიური მიწა დაგვეტოვებინა, ასე აღმოვჩნდით სვანეთიდან *ფუჯინომიაში*¹. იქ მამას მეგობარი კოლეგა ჰყავდა, ექიმი დაისუკე ნიკამარუ.

ფუჯინომიაში, ჩვენი სახლის წინ, *ფუძის*¹ ულამაზესი ხედი იშლებოდა, როგორც სვანეთში ამაყი და მშვენიერი *ლაილა*² უმზერდა ჩვენს სახლს. როცა მას ვუყურებდი ვგრძნობდი, როგორ დაფრინავდა ჩემი სული.

ბატონი დაისუკე კარდიოლოგი/კარდიოქირურგი იყო. დედას მკურნალობდა.

ერთ დღესაც დედამ დაგვტოვა...მისი ნეშტი აქ არის, მაგრამ ნეტა მისი სული სად გაშლის ფრთებს ფუძიზე თუ ლაილაზე? მაშინ 16 წლისები ვიყავით.

ჩემი ექიმი, ნიკამარუ ბატონი დაისუკე ნიკამარუს შვილი არის. ბატონ დაისუკეს კლინიკა აქვს, სადაც მამაც მუშაობდა. მამა და ბატონი დაისუკე სტუდენტობიდან მეგობრობდნენ. კიოტოს უნივერსიტეტის დასრულების შემდეგ ერთად მუშაობდნენ ფუჯინომიაში იმ კლინიკაში, სადაც ახლა თავმჯდომარე ბატონი დაისუკეა. შემდეგ კი მამამ საკუთარ მიწაზე დაბრუნება არჩია, მიუხედავად იმისა, რომ იქ მას აღარავინ ელოდა და ფუჯინომიაშიც ყველაფერი კარგად იყო, მას რაღაც აკლდა...ახლა მესმის, რაც **საკუთრების განცდა_თითქოს ის რაც გაქვს, ბედნიერება, სიყვარული, აღიარება, შენი არ არის.**

და მაშინ, ჩამოსვლის შემდეგ, გაიცნო დედა, რომელმაც, მამის თქმით, უფრო შეაყვარა გადაწყვეტილება სვანეთში დაბრუნებულიყო.

მე და ქჟინს მზე და მთვარეს გვეძახდა ბებია (დედის დედა). შთამბეჭდავია! მე დავიბადე სანამ მზე ჩავიდოდა, ქჟინი კი მაშინ, როცა მთვარე ამოვიდა. ორივე ერთად კი 17 მარტს.

1_ფუჯინომია არის ქალაქი, რომელიც მდებარეობს იაპონიაში შიზუოკას ცენტრალურ პრეფექტურაში.

1_. ფუჯის მთა (ფუძიმა, იაპ. ფუძი-სან, ქარ. ფუძი) იაპონიის უმაღლესი წერტილია. ფუჯის მთა წარმოადგენს იაპონიის ერთ-ერთ მთავარ ეროვნულ სიმბოლოს.

2_ლაილა (ზემო სვანურად ლაჰლა. ქართულად ნიშნავს ელვას.) მწვერვალი ქვემო სვანეთში კერძოდ ბავარში.

მზის შემჩნევა ადვილია ხოლო მთვარე ისეთი ბუქია ზოგჯერ საკუთარ თავს
თვითონ ვერ ამჩნევს.

III თავი

სინათლის ლანდზე, გოდების ხმაზე!

შორს მიდის მთვარე, ოცნების მთაზე!...

ბებია მეუბნებოდა, რომ მე ქუჩისთვის სინათლე უნდა ვყოფილიყავი, როგორც მზე მთვარისთვის. ბებია ფიქრობდა, რომ ქუჩის თავისი სინათლე არ ჰქონდა, მე კი ვფიქრობდი, მისი სინათლე იმდენად მკრთალი იყო, თვითონაც ვერ ამჩნევდა...მაგრამ ახლა ვგრძნობ ქუჩიდან ერთად ჩემი სინათლეს წავიდა.

...

ექთანი_გავიგე, რომ დეტექტივი იოშიდა უნდა მოვიდეს დღეს.

დენა_მაგრამ უკვე მივეცი ჩვენება...ნეტა რამე ახალია?!

ამ დროს ჰარუ შემოვიდა (ნიკამარუს სახელი)_თავს როგორ გრძნობ?

დენა_ვფიქრობ სირბილი შემოძლია!_გავუდიმე და მანაც გამიდიმა საპასუხოდ...ეს გამოხედვა ზუსტად ისეთივეა, როგორც ქუჩის უყურებდა...

ყოველთვის ვამჩნევდი, ჰარუს ქუჩი მოსწონდა...არა უყვარდა. როცა უნივერსიტეტში ქუჩიმა მედიცინა აირჩია და ქირურგობა გადაწყვიტა, ეს ამბავი ყველაზე მეტად ჰარუს გაუხარდა (უკვე მაგისტრანტი იყო), რადგან იფიქრა ამ საერთო ინტერესით მის გულს გაათბობდა. საბოლოოდ მისი გძნობები ქუჩის მიმართ იზრდებოდა, ხოლო ქუჩის გრძნობები...**მას გრძნობები აინტერესებდა, არ განიცდიდა.**

იმ დღეს სხვანაირად უყურებდა...ეს იყო იმედგაცრუება...არა სასოწარკვეთა სიყვარულში! მის თავლებში სიყვარული იყო მაგრამ რწმენა არა! ახლა რომ მიყურებდა მის თვალებში ორივე ჩანდა.

...

დეტექტივი იოშიდა_მიხარია, რომ უკეთ ხარ! სიმართლე გითხრათ აქამდე თქვენი მდგომარეობის გამო ვიკავებდი თავს და არ გეუბნებოდით.

დენა რა გულისხმობთ?!

დეტექტივი იოშიდა_...ავარია შემთხვევით არ მომხდარა! ვიღაცამ ეს მოგიწყობ.

დენა_...ეს როგორ?!...

დეტექტივი იოშიდა_თუ შეიძლება მითხრათ თქვენ დასთან, როგორი ურთიერთობა გქონდათ.

დენა_...რა?!...მე და ჩემი და ვიყავით, როგორც ერთი სული ორ სხეულში

დეტექტივი იოშიდა_სვანეთში მომხდარი ინციდენტი ვიცი.

დენა_ეგ რა შუაშია?!

დეტექტივი იოშიდა_უბრალოდ ყველა ვარიანტი უნდა განვიხილოთ.

დენა_„რას ამბობთ შეუძლებელია! ღვთისავარის დედას იმხელა გავლენა არა აქვს და თან შვილ მკვდარი დედა სხვის შვილებს არ მოკლავს.

დეტექტივი იოშიდა_შვილ მკვდარი დედა წარმოუდგენელ ტკივილს განიცდის და თუ ვინმე საშუალებას აძლევს ამ ტკივილის გაცოცხლების, ყველაფერი საშინელება დასაშვები ხდება. ბატონი დაისუკე ნიკამარუ უკვე დავკითხე, მაგრამ თქვენც გკითხავთ, როგორი ურთერთობა ჰქონდა მას და მამათქვენს?

დენა_ ისინი სტუდენტობიდან მეგობრობდნენ და ფაქტიურად ძმებივით იყვნენ.

...

(იოშიდას ხედვა)

დამხმარე დეტექტივი_დეტექტივო იოშიდა რაზე ჩაფიქრდით?

იოშიდა_რაც უფრო ვაკვირდები მით უფრო ბუნდოვანი ხდება ჩემი ეჭვი.

დამხმარე დეტექტივი_ასეთი ნათელი გოგო თქვენი აზრით ასეთ რამეს გააკეთებს?

იოშიდა_**მზის სინათლეს კი ბნელდება, როცა დრუბელი ეფარება!** თუმცა მის თვალებში სული ჩანს, ხოლო გააკეთო ასეთი რამ, შემდეგ კი ისე მოიქცე თითქოს არაფერი მომხდარა, უსულო ეშმაკი უნდა იყო.

დამხმარე დეტექტივი_მგონი უფრო და უფრო რელიგიური ხდებით!

...

იოშიდას კითხვამ დამაფიქრა, რატომ მკითხა ჩემს დაზე?!

...

ბეზია_ შენი თვალები ცარიელია!

დამეს ბეზიას სიტყვებმა გამაღვიძა. მესიზმრა როგორ ეუბნებოდა ჭჩინს ამ სიტყვებს. მის მზერაში სინანული და სიბრაზე იმალებოდა...რას ნანობდა? ეს ფაქტიურად მისი ბოლო სიტყვები იყო, მეორე დღეს ბეზია გარდაიცვალა. მაშინ 17 წლისები ვიყავით.

მთვარესაც აქვს სინათლე!

IV თავი

(ჰარუს ხედვა)

არ ვხედავ ღრუბელს, არ ვხედავ ნისლებს,

ჩემთან ახლოა ეს ერთი ნუში.

და იმ ადგილას მივედი ისევ,

სადაც მთელი დღე ვიყავი გუშინ.¹

ეს ლექსი ბევრჯერ მომისმენია, მაგამ ახლა ისე ახლოსაა ჩემთან...

ქჟინი იყოს ის, ვის გამოც ქართული ვისწავლე და პირველ რიგში ტერენტი გრანელის პოეზიას გავეცანი, რადგან ქჟინს უყვარდა. მაგრამ მის პოეზიაში ისეთი სიზუსტით არის ჩემი გრძნობები გაცოცხებული სიტყვებში, რომ ჩემი სული გაათავისუფლა მისმა ლექსებმა და მე ჩემს თავს გავუგე. ქჟინსაც უნდოდა ეპოვა მისი გაცოცხლებული გრძნობები, რომელიც ასე ჩუმი და ბნელი იყო.

განსაკუთრებით ეს ლექსი იპყრობდა მის ინტერესს, უფრო სწორად კონკრეტული მონაკვეთი:

ეს უდაბნოა და მარტო მე ვარ,

დგება ლანდივით დღე ნაწიმარი.

ვიცი, სხუელმა რომ დამატყვევა,

ტანი – ციხეა, მე – ჰატიმარი.²

ხოლო მე ეს ლექსი მიყვარდა:

დღესაც ბაღში ვიმალება,

როგორც თეთრი მღუმარება

და მიზიდავს გრიგალივით

სიჩუმე და მწუხარება.³

მარტოსულობა მიბიძგებდა, რომ ყოველთვის მარტო ვყოფილიყავი ყველსაგან შორს, ყველაფრისგან გარინდული. ქჟინიც ასე იყო _ მთვარე, რომელიც თავის სინათლეს ეძებდა.

ყოველთვის სიყვარულით ვუყურებდი ქჟინს, მაგრამ...იმ დღეს ჩემს თვალებში სასოწარკვეთილება შემოიპარა.

ეს 2 წლის წინ იყო...ასუკა...როგორ უნდა დამავიწყდეს.

იმ დღეს ქჟინი ამ ლექსს კითხულობდა:

მზე გადაფარა შავმა დრუბელმა

დედამიწა კი დაღალა მტვერმა...

და მან თქვა: რაც დაიბადა სიბნელეში, თუ შეიქმნება სინათლეში?!

...

იოშიდა: როგორც ჩანს ქართული პოეზია მოგწონთ, განსაკუთრებით კი ტერენტი გრანელი.

ჰარუ_დიახ, მაგრამ არამგონია ეს კავშირში იყოს საქმესთან?!

იოშიდა_არა უბრალოდ მეც ვარ დაინტერესებული ქართველი პოეტებით, განსაკუთრებით გალაქტიონ ტაბიძეთი:

შუა-ღამეა.. მე სახეში მცემს

ქრეოლით ამტანი და ცივი ქარი,

სატრფოს ოთახთან დავაკაკუნე

და შევევდრე: გამიღე კარი..

ხმა არვინ გამცა, დაღონებული

კიბეს დავეშვი, უკან დავბრუნდი,

თან მიმყვებოდა ჩემი ნაღველი,

თან მიმყვებოდა შავ ფიქრთა გუნდი!

ვიდოდი მარტო, გარედ ბნელაში

მიუსაფარი ღრტვინავდა ქარი

და სევდით სავსე მის სიმღერაში

მე უნუგემო ვპოვე ზღაპარი..

შუა-ღამეა... გარედ, ბნელაში

მიუსაფარი ზუზუნებს ქარი,

ზუზუნებს ქარი და იმის ხმაში

განსვენებისა მესმის ზღაპარი...

აჰა, შორს მოსჩანს მკრთალის ნათელი
იწვის, თრთის, როგორც სევდის ღამპარი.

შავო სამარევ, შენსკენ მოვდივარ...⁴

იმ ღამეს...2 წლის წინ, ურუის მდინარეში თქვენც ძლივს გადარჩით.

...

(იოშიდას ხედვა)

ყოველთვის, როცა დენას კარებს ვუახლოვდები მისი ოთახიდან ხმა გამოდის...ის
ყოველთვის ტერენტის ლექსებს კითხულობს და თან პირველივე შეხვედრისას
შევამჩნიე მის ოთახში ტერენტის ლექსების კრებული. არამგონია ეს დამთხვევა იყოს.

(დენას ხედვა)

ჰარუ_შეამჩნიე შენი სული...დაგეხმარები!

...

მაგრამ ეს ჩემთვის არ უთქვამს...ალბათ ასე იმიტომ მიყურებს,რომ ჟუინი ახსენდება.

...

1, 2, 3_ტერენტი გრანელის ლექსები „არ ვხედავ დრუბელს“; „სიჩუმე და
სიბნელე“; „სიჩუმე და სიმართლევ“

4_გალაქტიონ ტაბიძეს ლექსი “სიმღერა სასოწარკვეთილისა”

ჰარუ_შეიძლება?

დენა_რათქმუნდა! შემოდი.

ჰარუ_გრანელის სამყაროში მოგზაურობ?_მკითხა და და მაგიდაზე დადებულ ტერენტი გრანელის ლექსების კრებულზე მიმანიშნა.

დენა_ახლა ვხდები ქჟინი რატომ იყო დაინტერესებული მისი შემოქმედებით! მას უნდოდა ამ გრძნობის განცდით დაეწყო. მაგრამ არ ვიცი საბოლოოდ თუ ნახა მის შიგნით არსებული გრძნობების სკივრი?!

ჰარუ_ვფიქრობ ნახა! და იმასაც ვფიქრობ, რომ დღითიდღე უკეთესად ხარ... მიხარია!

კიდევ ისე მიყურებს და მიღიმის... ჩემს თვალებში მისი თვალები ისე ირეკლება, რომ ვერაფერი წაშლის, თუნდაც თვალები წამართვან მე მას...უბრალოდ ვიგრძნობ.

ვერ შეუძნია იმას რაც დაიბადა!

V თავი

(დენას ხედვა)

რატომ მოვისმინე...უკვე ორი წელი გავიდა...

იმ დამეს ის ჭჷნთან მოვიდა და შემთხვევით მათი საუბარი გავიგე...მხოლოდ 20-ის იყო, ჩვენსავით, ის გოგო...მან თქვა:

“ყოველთვის ვეწინააღმდეგებოდი კიმ კი ღუკის¹ სიტყვებს, რომ ბოროტება ყველა ადამიანშია... სინამდვილეში ჩემი თავის მეშინოდა! მაშინებდა ის, რომ ჩემში არსებული შხამი ყველაფერს მოედებოდა და სულს დამილაქავებდა...

და შენ ჩემი სული შთანთქ...

როდის დაიწყო ეს ყველაფერი? იქნება მაშინ, როცა დავიბადე?! არა მაშინ ჯერ კიდევ მქონდა ბედნიერება_ადამიანი, რომელსაც უბრალოდ ვუყვარდი.

მამა მენდობოდა, იმის მიუხედავად, რომ უნიჭო ვიყავი სჯეროდა, რომ გამომივიდოდა. მის გამო მეც მიყვარდა ჩემი თავი...

ვფიქრობდი, რომ, რაც მამას უყვარდა იმის არსებობა ღირდა და ჩემში იყო სინათლე, რომელიც ათბობდა.

იმ დღეს მას გაჰყვა ჩემი სინათლეც... გადამარჩინა, მაგრამ მოვკვდი! და სამყაროს ვუხდი სამაგიეროს სიცოცხლისთვის.

ღედა...არც მანამდე და არც შემდეგ ის არ მენდობოდა. ვერ მიმიღო. ახლა ის ფიქრობს, რომ ჩემმა არსებობამ მისი ქმრის სიკვდილი გამოიწვია...სჯობდა არ მეარსება!

პირველად ის კაცი მოვკალი...მან სამჯერ გაუყარა მამას დანა მე კი ორმაგად დავსაჯე...არა რვაჯერ გამოვიყენე დანა...ის არ უნდა შემოსულიყო...მაგრამ დაგიჯერე

მე 12 წლის ვიყავი, როცა მამა მოკლეს, ჩემი თანდასწრებით. ვტიროდი, მაგრამ - ცრემლებმა ვერ უშველეს. დმერთსაც ვთხოვე, მაგრამ უშედეგოდ. მე ხომ პირველად ვთხოვე რაღაც! მე მასზე გავბრაზდი!

ყოველთვის აღიარება მინდოდა და მამა ერთადერთი იყო, ვინც მეუბნებოდა, რომ მაგარი ვიყავი. სხვაყველა მიშორებდა, რაც არ უნდა გამეკეთებინა მეუბნებოდნენ, რომ სისულელეა, ის კი, ნაბიჯიც რომ გადამედგა მეტყოდა. რომ მაგარი ვარ. შენ მე მაღიარე და მენდე!

ის 10-ის იყო. იმ კაცის შვილი იყო. 10 წელი ველოდი ამ მომენტს...ის ამ ცოდვით დაიბადა...”

ჭჷნმა კი უპასუხა_ახლა იცი რაც უნდა გააკეთო, ასუკა.

და ის გოგო წავიდა...

მეორე დღეს ტელევიზორში გამოაცხადეს, რომ მდინარე ურუიში² 20 წლის გოგონას სხეული იპოვეს, რომელსაც ბრალად ედებოდა, გუშინ ღამით მომხდარი მამა-შვილისთვის, სიცოცხლესთან შეუთავსებელი, დანით ჭრილობების მიყენება.

ტელევიზორში იმ გოგოს დედაც აჩვენეს... როგორც ჩანს მისთვის მისი შვილის არსებობაზე უარესი მისი არარსებობა იყო... ქვინი უბრალოდ მის თვალებს აკვირდებოდა.

...

2 წლის წინ

(ასუკას ხედვა)

მამა მე მარტო ვარ... სულ მარტო! არ მინდა მისი შემოქმედება ვიყო... არ მინდა ბოროტება მივიღო... მაპატიე მამა! **აღარ მაქვს სინათლე, რომელიც შენთან მოსასვლელ გზას გამინათებს.**

(ჰარუს ხედვა)

ეს თქვა და გადახტა... მისკენ გავიქეცი, მაგრამ, როცა მივედი დავინახე... ფურცელი წარწერით „პოლიციისთვის“ ზემოდან კი მობილური... იქ მისი წერილი იყო... მანქანისკენ წავედი... კიდე... ამ სიყვარულის გამო კიდე ერთ სიკვდილზე ვხუჭავ თვალს... მაგრამ... უკან დავბრუნდი... ვერ ვუშველე... დავაგვიანე...

მდინარიდან ამოვიყვანე... უკვე აღარ სუთქავდა... შემდეგ კი პოლიციას დავურეკე. მობილური მე დავიტოვე.

1-კიმ კი დუკი-სამხრეთ კორეელი რეჟისორი; 1960-2020

2_ურუი_მდინარე ფუჯინომიაში

VI თავი

(იოშიდას ხედვა)

იოშიდა_ქუჩინი და დენა... ჰარუ, რაღაცა არის და არ ვიცი.

დეტექტივის დამხმარე_ისევ ამ საქმეზე ფიქრობთ?! იქნებ აღიაროთ, რომ უბრალოდ უბედური შემთხვევა იყო! გუშინ ასუკას დედამ რა გითხრათ?

იოშიდა_ასუკა და ჭჭინი მეგობრობდნენ... რაღაც არ ვიცი...ფსიქიატრზე რა გაარკვით?

...

(დენას ხედვა)

მამა_კეთილი, ლამაზი და ჭკვიანი...ბავშვობიდან გეუბნებოდი, ეს თვისებები შენშია!

მასხოვს ამას მეუბნებოდა, მაგრამ...ბოლოს...

მამა_ეს თვისებები დენაში უკვე ჩანს, რადგან იპოვა, შენც უნდა იპოვო შენი.

...

ბებია_შენი თვალები ცარიელია!

...

ჰარუ-შეამჩნიე შენი სული... დაგეხმარები!

...

დედა_სული სხეულშია, მაგრამ ისე იმალება ზოგჯერ სხეულიც ვერ ამჩნევს.

...ეს...მე ვიყავი...ჭჭინი მე ვარ...

ვიცოდი, რომ როდესაც მოგონებები ქრებიან, გრძნობები რჩებიან, მაგრამ...მე ეს არ მქონდა...გრძნობები არ მქონია.

...

ჭჭინი_ როდის მიხვდი?

ჰარუ_მაშინვე, როცა შენი ოპერაცია დავიწყე...მივხვდი, რომ ეს იმ ადამიანის თავი იყო რომელსაც გრძნობები არ უმუშავებდა...მაგრამ შენ, საკუთარი გრძნობები აღმოაჩინე და სიბნელეში აღარ ხარ...

ჭჭინი_არა...ჩემთან ისევ მზე ჩავიდა...მინდა მარტო ვიყო, მაგრამ ჩემი ცოდვები აქ არიან...არც სიჩუმეა, არც მარტოობა...უბრალოდ მტკივნეული სიბნელე...დედამ და ბებია იცოდნენ...დედა ბოლო დღეებში მხოლოდ მე მიყურებდა და...თვალებით

ბოდიშს მიხდიდა, რომ ვერ მიშველა...და...მაშინ 6 წლისები ვიყავით...დენასთან ერთად გადახტომა მინდა...მაშინაც და იმ დღესაც, როცა ღვთისავარს ხელი ვკარი...ის ისე მიყურებდა თითქოს ემინოდა, რომ ვუყვარდი...მსგავსი თვალებით მიყურებდა ბებია იმ დღეს, მე კი...უბრალოდ...წამალი არ მივეცი...ისიც მე მოვკალი...ჩემი ბრალია...

ჰარუ_მეც შენთან ერთად ვარ ამ სიბნელეში...ღვთისავარზე ვიცი..დენაზეც და მამაშენზეც და...

ქჟინი-მოიცა...ღვთისავარზე მე გითხარი, რომ ხელი ვკარი, მაგრამ...

ჰარუ_ვიცოდი, რომ უსმენდი, მამაშენისა და ფსიქიატრის საუბარს და სვანეთში დაბრუნებაც ფარსი იყო...მას შენი ფსიქიატრიულში ჩაბარება უნდოდა და...ჩემი ბრალია...ჩემ გამო... ვიცოდი, რომ რამეს მოიფიქრებდი...არაფერი არ ვთქვი...არ მეგონა, რომ ამას იზამდი...მაგრამ ეს არ მამართლებს.

ქჟინი_მამას საძილე საშუალება ჩავუყარე ჭიქიან წყალში...მე და დენა უკან ვისხედით...მამა ხუმრობდა, რომ მას მძღოლის ამბლუა მოვარგეთ...წამალმა იმოქმედა...სანამ მანქანა გადატრიალდებოდა დენამ კარები გააღოდა...მე გადამარჩინა...ასუკას დედა უნდა ვნახო,

ჰარუ_აქ არის. მასზეც ვიცი...იმ დღეს მისი გადარჩენა ვცადე, მაგრამ ვერ ვუშველე...ან არ ვუშველე.

...

ასუკას დედა_შენი და ეშმაკი იყო!!!...ის მე შემოვუშვი! მიხაროდა, რომ ასუკას მეგობარი ჰყავდა...მაგრამ მან სული წაართვა!!!

ქჟინი_...მაპატიეთ...გთხოვთ...მაპატიეთ...

ასუკას დედა_იცი ასუკა რას ნიშნავს?!...ჩვენ მას ხვალინდელი სურნელი დავარქვით, რადგან ის ჩვენთვის იმედი იყო...იმედი ხვალინდელი მზიანი დღის. ახლა ყოველდღე ნისლია...მე ისიც ვერ ვუთხარი რომ მიყვარდა... რომ მისი არსებობა ჩემთვის სინათლე იყო!!!

ქჟინი_...მაპატიეთ...გთხოვთ...მაპატიეთ...

ასუკას დედა: 3 თვის წინ ემაილი მივიღე..ეს ასუკას სიტყვები იყო...ვიღაც ამდენი ხანი მის წერილს ინახავდა:

„დედა...ვიცი გიყვარვარ! იცოდე მზიანი დღეები ისევ მოვა, ისევ დატკბები ხვალინდელი სურნელით. ვნახე...ჩემი ნახატები შენახული გქონდა...ის ნახატები, რომელიც არ

მოგწონდა, შენთვის მნიშვნელოვანი არის, რადგან ჩემია...მაპატიე, ამდენი ხანი ვერ მივხვდი, რომ მე...იმედის სუნი მქონდა, რომელიც გაცოცხლებდა!

მაპატიე...უბრალოდ არ მინდა მისნაირი ვიყო...ეშმაკის შემოქმედება.

მისნაირები, თუ არ იარსებებენ, არც ჩემნაირები იქნებიან...შეუმდგარი მონსტრები...პირველად მიხარია, რომ რაღაც არ გამომივიდა.

მისი მოკვლა არ მინდოდა...მის მოკვლას არ ვაპირებდი, მაგრამ, როცა თვალეში ჩავხედე...ისეთივე უსიცოცხლო იყო, როგორიც იმ ეშმაკის...როცა ვუყურებდი მამას სიკვდილს ჩემს თვალეში შიში, სიბრაზე, სევდა და სასოწარკვეთილება იკითხებოდა. ის კი უბრალოდ იდგა და უყურებდა...ინტერესით უყურებდა მამის თვალებს...

ეშმაკი ქვინია!!!”

როგორც კი ეს წავიკითხე მამაშენთან წავედი. არ ვიცი რისი გაკეთება უნდოდა, მაგრამ მეორე დღეს ეს მოხდა...თქვენი ავარია.

...

ჰარუ_ახლა მივხვდი...ჩემთანაც ბნელა...ეს სიბნელე ხმაურობს!

ქვინი_სვანეთში უნდა დავბრუნდე.

...

(ჰარუს ხედვა)

იოშიდა-ასე უცებ რატომ გადაწყვიტა ქალბატონმა დენამ წასვლა?

ჰარუ-ვიფიქრეთ, რომ ეს საუკეთესო რეაბილიტაცია იქნება მისთვის, იმ ადგილას დაბრუნება სადაც ყველაზე ბედნიერი იყო.

იოშიდა_კარგი გასაგებია, უბრალოდ რაღაც უნდა მეკითხა ქვინზე...თქვენ თუ იცოდით, რომ ქვინს ფსიქოპათის დიაგნოზი ჰქონდა და მამამისს მისი ფსიქიატრიულში ჩაბარება უნდოდა?

ჰარუ_დიახ, ვიცოდი. მან რჩევაც კი მკითხა ამასთან დაკავშირებით, მაგრამ მე არ ვფიქრობდი, რომ ქვინის მდგომარეობა ასეთი მწვავე ყოფილიყო...

იოშიდა_მაგრამ ღვთისავარი...და ასუკა?!

ჰარუ_...რას გულისხმობთ?!

იოშიდა_კატის ისტორიას მხოლოდ დენასავით სუფთა და გულუბრყვილო ადამიანი თუ დაიჯერებდა. ასუკა კი...ისტორია იცით შავ სულზე?

ჰარუ_...

იოშიდა_იყო ერთი სული, რომელსაც არაფერი არ უხაროდა და არასდროს არ იყო ბედნიერი. ის სულ მარტო იყო და მასში სიყვარულიც თანდათან ქრებოდა. ერთ დღესაც ამ სულში სიყვარული სრულიად გაქრა და მან შავი შეფერილობა მიიღო, მან მიატოვა თეთრი სულები და სინათლიდან სიბნელეს გაჰყვა. აბობენ, როდესაც შავი სული მარტოსულ ადამიანს ხედავს მას უმეგობრდება და ცდილობს მის გულში სიყვარულის ადგილი დაიკავოს. ამ შავ სულს აგრესია ჰქვია, მაგრამ ამ შემთხვევაში ვფიქრობ სხვა სახელი აქვს!

ჰარუ_უბრალოდ პირდაპირ თქვით.

იოშიდა_ქ. დენას ოჯახის საქმე უბედური შემთხვევით კვალიფიცირდება, მაგრამ მე ეჭვი ქ. ჭჷნზე მაქვს.

VII თავი

ის ისევ იქ იდგა... და ჩამქრალი თვალებით გასცქეროდა ჩვენ
სახლს...შემამჩნია...გამიდიმა...

ღვთისაჲვარის ღელა-ღენა ეს შენ ხარ!_თქვა და ჩამეხუტა...ეს ჩახუტება ისეთი თბილი იყო, რომ მწვავდა...ცრემლები ვერ შევიკავე...

ქჳინი_გთხოვთ...მაჰატიეთ..._ძლივს ამოვღერღე და მუხლებში ჩავუვარდი.

ღვთისაჲვარის ღელა_შენ არაფერშუაში ხარ!_მითხრა და წამომაყენა_ღვთისაჲვარს ძალიან უყვარდი და ვიცი შენც ძალიან გიყვარდა.

ქჳინი_საიდან იცით რომ...ღენა ვარ?

ღვთისაჲვარის ღელა_რადგან შენი თვალები სხვანაირია...მისი თვალები ყოველთვის მაშინებდა... **ისინი ოკიანეს გავდნენ, რომელშიც სიცოცხლე არ იყო...**

ქჳინი_ის...გა...გარდაიცვალა...

ღვთისაჲვარის ღელა_არც გამიხარდა, არც მეწყინა. ვფიქრობ სიცოცხლე, რაც უფრო უმტკივნეულოა, სიკვდილი უფრო სასტიკია!...ის უსულო არსება იყო, მაგრამ სული, რომ ეპოვა დაინტაჲებოდა...თუმცა ვფიქრობ ახლა უფრო იტანჯება!

...

ქჳინი_აქ რატომ ჩამოხვედი?

ჰარუ_იაპონიაში ერთად დავბრუნდეთ.

ქჳინი_მე არ დავბრუნდები! ჩვენ ორივე უნდა გამოვიდეთ სიბნელიდან, ოღონ ცალ-ცალკე, ამის შემდეგ შეგვეძლება ერთმანეთს შევხედოთ. მე თვითონ უნდა გავხდე **არსებობის სამაგიერო!**

ჰარუ_მე აქ დაგელოდები! თუ მზე ამოვა, ორივესთვის ამოვა! თუ მთვარე გაანათებს, ორივესთვის გაანათებს! მე აქ დაგელოდები...

(ჰარუს ხედვა)

იაპონიდან წამოვედი და სვანეთში ვცხოვრობ. მათი ძველი სახლი შევაკეთე და მას ველოდები.

ვიცი ერთ დღეს აუცილებლად ამოვა მზე და მთვარესაც გაანათებს...

არც ბედისწერაა და არც ჩემი ბრალი, უბრალოდ ვერ ვხსნი!

მეორე ისტორია

თავი I

14 წელი...ძალიან პატარაა ამისთვის! მე იმ იშვიათთაგანი ვარ!

არ უკითხავს და არც კითხულობენ მისი მსგავსები! უბრალოდ პარაზიტები არიან, რომლებიც შენ და შენს ცხოვრებას ეკვრიან, მანამ სანამ შენს თავს არ დაკარგავ.

ჩემს პარაზიტს შიზოფრენია ჰქვია!

11 წელია მასთან ერთად ვცხოვრობ და ალბათ იმედგაცრუებულია, რომ ჩემს ცხოვრებას ვერ აკონტროლებს...ერთხელ მოვეშვი და ახლა აღარ მივცემ უფლებას დამიმორჩილოს.

...

???_არ გშია?_უკნიდან ვიღაც მომეპარა.

ლამარი_ღმერთო, შემეშინდა!

სუ ბინი_გინდა გაგახარო?

ლამარი_ამას აღარ გააკეთებ?!

სუ ბინი_ჩემი ძმა ჩამოდის!...აჰ, უყურეთ თვალები, როგორ გაუბრწყინდა! ეს 5 წელია შენთან მე ვარ და შენ მაინც ჩემი ძმა უფრო გიყვარს?! ღმერთო გული მეტკინა!

ლამარი_ოსკარი გადმოქცე?!

სუ ბინი_ძალიან ცივი ხარ! დამაფასე თორემ მერე გვიან იქნება!

ლამარი_დრამატიზების ოსტატი ხარ.

სუ ბინი_დედამ მოგიკითხა.

ლამარი_...ვკვდები?!...

სუ ბინი_მე კიდე ეს, რომ გავიგე უკვე მკვდარი მეგონა ჩემი თავი...მაგრამ არა მართლა მოგიკითხა და გადმოგცა, რომ ვახშამზე აუცილებლად მოხვიდე.

ლამარი_ალბათ იე ჯუნი, რომ ჩამოდის...ბიძიამაც დამირეკა და მითხრა, რომ მოვიდე.

4 წლის წინ

სუ ბინი: ისევ არ დაგელაპარაკა?

ლამარი:...

სუ ბინი: ამ ყველაფერს ახსნა ექნება. შენც იცი, რომ იე ჯუნს თავისი ხატვის სტილი აქვს მის პორტრეტებში ადამიანებს არ აქვთ თვალის ფერი, მაგრამ მის ოთახში შენი პორტრეტები ვნახე...შენს თვალებს თბილი და ნათელი ფერები ჰქონდა. **იე ჯუნს არ უნდა, რომ ეს ფერები დაკარგო.**

...

როცა ოჯახი დავკარგე ბატონმა კიმ ჯი ჰომ ოჯახის წევრად მიმიღო და 11 წელია ცდილობს არ ვიგრძნო, რომ მარტო ვარ. სუ ბინი და იე ჯუნი მისი შვილები არიან...ქალბატონი ლი ჰანა კი მისი ცოლი. მე და სუ ბინი ერთად ვსწავლობდით

თეატრალურზე. მხოლოდ 3 თვით უფროსი ვარ, მაგრამ ის ჩემთვის პატარა ძმასავითაა. იე ჯუნი მხატვარია...15 წელი სხვაობის მიუხედავად ერთმანეთის სულს ვხედავთ.

...

რისი იმედი მქონდა...აი თურმე რატომ დამპატიჟა ქალბატონმა ლიმ...უნდა მცოდნოდა, რომ ეს მოხდებოდა, უბრალოდ ეგოიზმა შემიპყრო...

ლი ჰანა_რას ელოდი?! ერთად ყოფნის უფლებას არასოდეს მოგცემდით, თუმცა ჩემი ჩარევის გარეშე ჩემი შვილი მიხვდა რა არის სწორი...შენ ოჯახს არ იმსახურებ! ამის უფლება 11 წლის წინ დაკარგე!

იე ჯუნი_დედა!

ლი ჰანა_მე უბრალოდ...

იე ჯუნი_დაგვტოვე!

ლი ჰანა_...კარგი!

ლამარი_...არაფრის თქმა და ახსნა არ არის საჭირო...

იე ჯუნი_ის უბრალოდ მეგობარია!

ლამარი_არ ხარ ვალდებული! შეიძლება სჯობს, რომ არ იყოს.

იე ჯუნი_ლამარ...

ლამარი_ სჯობს სახლში წავიდე, დავიღალე.

...

იმ დღის მერე უნდა გამეგო, რომ ეს ჩემთვის არ შეიძლებოდა_იმედის ქონა!

მაშინ მხოლოდ 5 წლის ვიყავი არ მესმოდა, ვერ ვხვდებოდი...მე ეს დავინახე...მთხოვდა, რომ გამეჩუმებინა ეს ხმები, მაგრამ ვერ დავეხმარე და...მათ უთხრეს ამის გაკეთება და გააკეთა კიდევ. მე კი, უბრალოდ ვიდექი, ვტიროდი, ვუყურებდი...მაგრამ ვერ დავეხმარე...ხელებს ვერ ვაწვდენდი და ბოლოს თვითონაც შეწყვიტა მოძრაობა. იმ დღეს ყველამ გაიგო, რომ შვილიშვილის თვალწინ ქალმა თავი ჩამოიხჩო, რომელიც შიზოფრენიით იყო დავადებული.

იმ დღის მერე ამბობდნენ,რომ ბებიას ვგავდი, მაგრამ ჩემი მშობლები ამბობდნენ, რომ უბრალოდ ფსიქოლოგიური ტრავმა მქონდა ბებიას გამო. მაგრამ ფსიქოლოგთან არასოდეს წავუყვანივარ, მითუმეტეს ფსიქიატრთან. რატომ? ეშინოდათ, ამ იმედის გაშვების ეშინოდათ, შიზოფრენიის ეშინოდათ...

...

ფსიქიატრი_თამამად შეგვიძლია ვთქვათ, რომ პირველი პაციენტი ხარ, რომელმაც შიზოფრენიას სძლია! 11 წელია შენი ფსიქიატრი ვარ და დავრწმუნდი, რომ შეგიძლია მას მოუგო.

ლამარი_ხმებიც აღარ მესმის!...მართალია ზოგჯერ ვფიქრობ, რომ ჩემს სახლში კამერებია და ვიდაც მიყურებს, მაგრამ მალევე ვიაზრებ, რომ ეს უბრალოდ ილუზიაა.

ფსიქიატრი_ძალიან კარგი! გილოცავ!

...

ფსიქიატრი_ალო ბატონო კიმ ჯი ჰო, ჩემი თერთმეტ წლიანი მოვალეობა მოვიხადე, თან შედეგიანად.

...

ლამარი_ბიძია მიხარია, რომ მესტუმრე.

კიმ ჯი ჰო_შემეშინდა, რომ კარგად არ იყავი. გუშინ ადრე წამოხვედი.

ლამარი_არ ინერვიულო ბიძია მშვენივრად ვარ. მადლობა, რომ ეს 11 წელი ჩემს მკურნალობას აფინანსებდი.

კიმ ჯი ჰო_ფსიქიატრს ველაპარაკე და მითხრა, რომ მკურნალობა შედეგიანი იყო და სეანსები აღარაა საჭირო. გილოცავ! ბევრი იშრომე და იწვალე ამისთვის. იე ჯუნი ნახე?

ლამარი_...არა.

კიმ ჯი ჰო_შენი კარის მეზობლად გადმოვიდა. როგორ გამოგრჩა?

თავი II

5 წლის წინ

ახლავე ვეტყვი.

იე ჯუნის სახლში მივედი და დავაკაკუნე. გამიღო, მე კი პირდაპირ დავიწყე.

ლამარი_ვიცი ნდობა რთულია, მაგრამ ამიერიდან უბრალოდ მენდე, როგორც მე ვაკეთებ 6 წელია...ახლა შეგიძლია მენდო. შემოიძლია ბევრ სხვადასხვა ენაზე გითხრა, რომ მიყვარხარ, მაგრამ ქართულად გეტყვი, რადგან ვფიქრომ შენს ენაზე ნათქვამი სიტყები უფრო გულწრფელია და პირდაპირ გულიდან ამოდის ასე, რომ:

„მიყვარხარ“

იე ჯუნი_თვალეები გაახილე...

...

მაშინაც, მის სახლში ის გოგო იყო...უბრალოდ მეგობარი.

ცოტა წითელი ღვინო დავლიე...რაო ჩემს მეზობლად გადმოვიდა?!...

...ისევ მის კართან ვდგავარ...დავაკაკუნო?!...

ლამარი_ღმერთო...უფროსო ძმაო...არა...აჯუში(ბიძია კორეულად)...იცით ღვინო, რაც უფრო ძველია უფრო კარგია?! სიძველე უფრო ამშვენებებს და აგემრიელებს...

იე ჯუნი_ვფიქრობ გააჩნია ღვინოს როგორ გააკეთებ და შეინახა...

ლამარი_არა, არა...ვერ გამიგეთ...მე...რაც ღრო გადის უფრო მიყვარდებით...რაც უფრო მკრავთ ხელს უფრო მენატრებით...

...უცებ ჩემი გულიც გათბა და ჩემი სხეულიც.

იე ჯუნი_მინდა რომ გამიღიმო!

...

5 წლის წინ

იე ჯუნი...მე შენი მჯერა!

ლამარი_მაგრამ მე აღარ მწამს საკუთარი თავის...ასე მგონია ისევ ყველას ვკარგავ!...

იე ჯუნი_მე აქ ვარ...მე და სუბინი ყოველთვის დაგიჯერებთ, თუნდაც შენ თვითონ არ გჯეროდეს!...გაინტერესებდა სიყვარული რა იყო. სიყვარული ბედნიერებაა! ბედნიერება კი სხვისი ღიმილია, როცა გიყურებს...მინდა, რომ გამიღიმო!

...

ნდობა ყველაზე მეტად მიჭირს, არც ჩემს ფსიქიატრს ვენდობოდი, მაგრამ ჩემ თავს ვარწმუნებდი, რომ ნდობა აუცილებელი იყო და ეჭვებს შიზოფრენია იწვევდა. აქიდან გამომდინარე ჩემს თავს ნაკლებად ვენდობოდი. იე ჯუნს კი ჩემი სწამდა და მენდობოდა.

სუ ბინი და იე ჯუნი ერთადერთი ადამიანები იყვნენ, ვინც დამიჯერა. ბიძიასაც ეჭვი შეეპარა.

ეს 5 წლის წინ იყო...თავს ვიცავდი და მინის ბოთლი ჩავარტყი. ჭრილობა ზედაპირული იყო, მაგრამ მიჩივლეს თქვეს, რომ საზოგადოებისთვის სახიფათო ვარ. ვთქვი, რომ ის კაცი თავს დამესხა და მე მხოლოდ თავს ვიცავდი...მაგრამ ჩათვალეს, რომ ეს შიზოიდის ილუზია იყო.

2 თვე გავატარე ფსიქიატრიულში...არ მახსოვს, როგორ ვიყავი. ყოველდღე დამამშვიდებლებს მაძლევდნენ და ბოლოს მეც დავიჯერე, რომ იმ კაცს არაფრის გამო დავესხი თავს.

რომ გამომიყვანეს იმ დღეს იე ჯუნი შტატებში გაფრინდა...5 წელი ველოდი. მთელი ეს დრო არც დამლაპარაკებია.

...

ლი ჰანა_რა?! და ფიქრობ ამას დავუშვებ?!

იე ჯუნი_მე ნებართვას არ გთხოვ. უბრალოდ მინდოდა გცოდნოდა.

სუ ბინი_მე მხარს გიჭერთ, უფროსო ძმაო.

ლი ჰანა_თქვენ არ იცით ის გოგო როგორი საშიშია! მან...

კიმ ჯი ჰო-ჰანა!!!

ლი ჰანა_ არ გახსოვს 5 წლის წინ? ოღონდ ის გოგო ფსიქიატრიულიდან გამოგვეყვანა და პირობა დადე, რომ მასთან ურთიერთობას სამუდამოდ გაწყვეტდი. შტატებშიც კი წახვედი...თქვენ შორის 15 წელია სხვაობა!

იე ჯუნი_მე ის მიყვარს! არ ვაპირებ ისევ დავტოვო...ეს უფრო ეგოისტურია!

ლი ჰანა_ კარგი...მან თავისი ოჯახის წევრები მოკლა!!!

კიმ ჯი ჰო_ლი ჰანა გეყოფა!...

ლი ჰანა_გაზი შემთხვევით არ აფეთქებულა!

...

რაც ქალბატონმა ჰანამ თქვა...ყოველთვის ვიცოდი მაგრამ არ მინდოდა დაჯერება...გავურბოდი სიმართლეს...ახლა ვეღარ დავემალები...სიმართლე ყველგანაა...ვეღარ ვსუნთქავ...დედა...მამა...

...

ტელეფონი გაუჩერებლივ რეკავს...ხან იე ჯუნია...ხან სუ ბინი...ხან ბიძია.

...

იმ დღეზე ბევრს ვერაფერს ვიხსენებ...მარტო ის მახსოვს, რომ ვიღაც ჩემს ოთახში შემოვიდა და მერე...სავადყოფოს პალატაში გავიდვიძე. მაშინ ბიძიამ მითხრა, რომ ეს ჩემი ბრალი არ იყო.

თავი III

ორი გულით დავიბადე. ერთი სუსტი იყო და ოპერაცია უნდა გამეკეთებინა. ეს ბიძიამ მოაგვარა. 11 წლის წინ ოპერაცი ჩამიტარეს და ერთი გული დამიტოვეს.

...

ექთანი_ექიმო პაკ ის გოგო იყო მოსული...პაციენტი ორი გულით.

ექიმი პაკი_მან არ უნდა გაიგოს. ბატონი კიმ ჯი ჰოს თხოვნით იმ დღეს ეს ოპერაცია საიდუმლოდ ჩავატარეთ.

10 წლის წინ

კიმ ჯი ჰო_წვიმაში რატომ დგახარ?!

ლამარი_ცას ალბათ სტკივა ასე, რომ ტირის...კარგად, რომ შეიგძნობ მისი ცრემლები თბილია.

კიმ ჯი ჰო_ტირილში გადასული ტკივილი გაძლიერებს. ნუ იკავებ თავს.

ლამარი_...მენატრებიან...

კიმ ჯი ჰო_ შენ მარტო არ ხარ. ჩვენ შენი ოჯახი ვართ.

...

ლამარი_იე ჯუნ აქ რაგინდა?

იე ჯუნი_ექიმ პაკთან ვიყავი...ხვალ შტატებში ვბრუნდები.

ლამარი_რა? ასე უცებ...მართალია ასე სჯობს კიდევ...მასთან ერთად?...უბრალოდ მეგობართან.

იე ჯუნ_...კი.

ლამარი_კეთილი მგზავრობა.

...

კიმ ჯი ჰო_...ლამარ...გთხოვ მაპატიე...

ლამარი_რაც ქალბატონ ჰანას უთხარით...ნუთუ...მე გენდობოდით...მამასავით იყავი
ჩემთვის...ყოველთვის ვფიქრობდი, რომ ეს ჩემი ბრალი იყო...და
მეშინოდა...ჩემსგამო...თქვენი სიყვარულის მეშინოდა...ვფიქრობდი, რომ არ
ვიმსახურებდი...

კიმ ჯი ჰო_ვიცი შენს ნდობას ვუღალატე...მაგრამ ყოველთვის გულწრფელად
მიყვარდი...იე ჯუნის გადრჩენა მინდოდა...ამან დამაბმავა...საბოლოოდ იე ჯუნი და
მთელი ჩემი ოჯახი ცოდვილად ვაქციე...

ლამარი_არ შემეხოთ...სახლში უნდა წავიდე...უნდა წავიდე...

ლი ჰანა_ლამარ გთხოვ ჩემი შვილი გადაარჩინე...ვიცი შენი მშობლების სისხლი
ჩვენზეა...გთხოვ ის არაფერ შუაშია...

ლამარი_...

ლი ჰანა_იე ჯუნმა გაიგო ყველაფერი...უქიმმა პაკმა უთხრა, რომ ამ გულებით ორივე ვერ
იცოცხლებთ და გადაწყვიტა თავისი სიცოცხლე დათმოს...

...

11 წლის წინ

ლამარის მამა_მითხრეს რომ ამ ოპერაციას ის ვერ გაუძლებს...მისი ერთი გული
უფუნქციოა და გინდა, რომ ჩემი შვილი გავწირო?!

კიმ ჯი ჰო_თუ დღეს დონორს არ მივიყვან ჩემი შვილი მოკვდება...

ლამარის დედა_არც ჩვენ გვინდა, რომ ჩვენი შვილი დაიღუპოს!...რამე სხვა გზაც იქნება.

ლამარის მამა_ხვალ საქართველოში ვბრუნდებით, რატათქმუნდა ლამართან ერთად.

...

ლამარი_სად ვარ?

სუ ბინი_დამშვიდდი პალატაში ხარ. გონება დაკარგე. მამა განყოფილებაში წავიდა და
ადიარა ყველაფერი...ფსქიატრიც დააკავეს...შიზოფრენია არასდროს გქირდა.

ლამარი_სუ ბინ ადექი, რას აკეთებ?

სუ ბინი_მინდა პატიება გთხოვო!...შენი ოჯახი უნდა ვყოფილიყავით და სინამდვილეში
ჩვენ წაგართვით ოჯახი...

ლამარი_შენ ყოველთვის ჩემი ოჯახი იქნები...ჩემი პატარა ძმა.

სუ ბინი_...

ლამარი_ ახლა უნდა მითხრა, რომ მხოლოდ 3 თვით ვარ უფროსი და უბრალოდ ამპარტავანი ვარ.

სუ ბინი_იე ჯუნმა წერილი დაგიტოვა...

...

იე ჯუნი

მაშინ...5 წლის წინ ეს ვერ გითხარი...უფრო გულწრფელი ვიქნები და გეტყვი: „*ㄴㄷ ㄱㄹㅇ*“ („მეც მიყვარხარ“ კორეულად). შენ მაგრძნობინებ, რომ მე მაქვს სული, რომელიც სხვებისგან განსხვავებულია და თავისუფალია. მადლობა ამ თერთმეტი წლისთვის. ნამდვილი სიყვარული მუდამ სინათლისკენ მიიწევს, მოვა დრო და ჩვენ სინათლეში ერთმანეთის პოვნა არ გაგვიჭირდება.

